

Ogłoszenia parafialne

- Dzisiaj obchodzimy Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. Za tydzień zaś przypada Uroczystość Zesłania Ducha Świętego.
- Wczoraj dzieci klas III przystąpiły do I Komunii św. Zapraszamy dzieci oraz rodziców do przeżywania tzw. „Białego Tygodnia”. Nabożeństwo majowe codziennie, z wyjątkiem wtorku, o 17.30, a następnie wieczorna Eucharystia. Zakończeniem tego czasu będzie udział w pielgrzymce do Gietrzwałdu. Serdecznie zapraszamy.
- We wtorek, 19 maja, przybędzie do naszej parafii Ks. bp Piotr Przyborek i udzieli Sakramentu Bierzmowania młodzieży oraz dorosłym. Uroczystość rozpocznie się o godz. 18.00. W związku z bierzmowaniem nabożeństwo majowe odprawimy tego dnia rano, po Mszy św. o godz. 7.30.
- W Wigilię Zesłania Ducha Świętego tj. w sobotę 23 maja, zespół Dobre Słowo oraz Wspólnota Jezusowej łodzi przygotowuje wieczór modlitwy i uwielbienia. W programie przewidziana jest także konferencja ks. Wiktora. Serdecznie zapraszamy, początek w sobotę o godz. 19.30.
- W przyszłą niedzielę, 24 maja, podczas Mszy Świętej o godz. 11.00, uczniowie klas IV, którzy w ubiegłym roku przystąpili do I Komunii Świętej, będą przeżywać rocznicę tego wydarzenia. Spowiedź oraz próba przed rocznicą w sobotę 23 maja o godz. 9.00. Bardzo prosimy, jeżeli to możliwe, aby dzieci uczestniczyły we Mszy św. rocznicowej w strojach liturgicznych.
- Gdańskie Seminarium Duchowne zaprasza maturzystów i studentów na dni skupienia pod hasłem „Matura... i co dalej?” Będzie to okazja, by razem z ojcami duchownymi i klerykami rozeznaczyć życiowe powołanie. Spotkanie odbędzie się w dniach 22-24 maja.

Kto pyta, nie błądzi

Serce Kościoła - Ołtarz

Gdy wchodzimy do kościoła, nasz wzrok często zatrzymuje się na tabernakulum, obrazach, witrażach albo figurach świętych. Jednak w czasie Mszy Świętej najważniejsze miejsce zajmuje ołtarz. To nie jest zwykły stół ani tyłko element wystroju świątyni. Ołtarz jest centrum akcji liturgicznej, miejscem, wokół którego gromadzi się Kościół, aby sprawować Eucharystię.

Ogólne wprowadzenie do Mszału Rzymskiego przypomina, że w każdym kościele powinien być ołtarz stały, który jasno i trwale wskazuje na Chrystusa. Dlatego służba liturgiczna oddaje ołtarzowi głęboki pokłon, a kapłan na początku i na końcu Mszy Świętej całuje go. Nie jest to gest wobec mebla, ale wobec znaku Chrystusa obecnego w liturgii. Ołtarz ma w sobie kilka znaczeń. Najpierw przypomina stół Ostatniej Wieczerzy. To przy stole Jezus wziął chleb i wino, wypowiedział słowa konsekracji i polecił Apostołom: „To czyńcie na moją pamiątkę”. Dlatego ołtarz jest stołem uczyty, przy którym Chrystus karmi swój lud swoim Ciałem i Krwią. Ale ołtarz jest także miejscem ofiary. W Starym Testamencie na ołtarzach składano Bogu ofiary. W Nowym Przymierzu nie ma już wielu ofiar, bo jest jedna, doskonała i wystarczająca: ofiara Chrystusa na krzyżu. Podczas Mszy Świętej nie powtarzamy tej ofiary, ale zostaje ona sakramentalnie uobecniona. Ten sam Chrystus, który raz oddał życie na Golgocie, daje się nam pod postaciami chleba i wina. Dlatego ołtarz jest jednocześnie stołem Wieczerzy i znakiem krzyża. Najgłębsze znaczenie ołtarza odsłania liturgia, gdy w jednej z prefacji wielkanocnych mówi o Chrystusie, że „sam stał się Kapłanem, Ołtarzem i Barankiem ofiarnym”. Chrystus jest Kapłanem, bo składa ofiarę Ojcu. Jest Barankiem, bo sam siebie ofiaruje za nasze grzechy. Jest także Ołtarzem, bo Jego własne ciało, Jego posłuszeństwo i miłość aż do końca są miejscem tej ofiary.

Dlatego ołtarz w kościele powinien być traktowany z szacunkiem. Nakrywa się go białym obrusem, ustawia przy nim świece i krzyż z wizerunkiem Ukrzyżowanego. Wszystko to pomaga nam zrozumieć, że tutaj dzieje się coś najważniejszego: Kościół przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie uwielbia Ojca, a jednocześnie przyjmuje łaskę płynącą z ofiary Zbawiciela. W wielu starszych kościołach widzimy kilka ołtarzy bocznych. Przypominają one historię pobożności i sztuki sakralnej, a także fakt, iż przed Soborem Watykańskim II nie istniały Msze św. koncelebrowane, a więc przy kilku ołtarzach jednocześnie sprawowano Msze św. Sobór Watykański II przywrócił rozumienie Mszy św. - podczas Eucharystii centrum jest jedno: ołtarz, przy którym gromadzi się wspólnota. To znak jednego Chrystusa i jednej ofiary, z której rodzi się Kościół.

xmc

Biuletyn liturgiczny parafii św. Brata Alberta w Gdańsku, przygotowany przez Duszpasterstwo Młodzieży *Lux Cordis*. Drobną ofiarą złożoną młodym stojącym przed kościołem pomoże w pokryciu kosztów druku i wspomże działalność wspólnoty. Redaguje zespół w składzie: ks. Grzegorz Stoliczyk, ks. Michał Czyż, Daria Potocka, Ola Pszczółkowska, Sebastian Mróz, Zuzanna Kuklińska, Weronika Żbikowska, Aleksandra Doczyk, Katarzyna Starosta, Julia Piotrowska, Prace zespołu koordynuje: ks. Michał Czyż

Nasz biuletyn dostępny jest również w wersji elektronicznej na stronie parafii.
Numer konta: 41 1240 1242 1111 0000 1588 4080 - biuletyn

ŹRÓDŁO I SZCZYT

BIULETYN LITURGICZNY PARAFII ŚW. BRATA ALBERTA W GDAŃSKU

10-LECIE BIULETYNU

Nr 34 (421) / 2026 17 maja 2026 r.

Wniebowstąpienie Pańskie

Młodzi o Ewangelii

Dzisiejsza Ewangelia, choć krótka, jest bardzo bogata w przesłanie. Jezus wzywa apostołów, aby poszli i głosili Ewangelię oraz udzielali chrztu. Mówi im też dokładnie, czego mają nauczać: „Uczcie je [narody] zachowywać wszystko, co wam przykazałem”. Nie oznacza to jedynie nauczania o Jezusie, ale także ukazywanie, jak żyć na Jego wzór.

Dotyka mnie fakt, że apostołowie nie mają głosić siebie ani tego, co sami uważają za słuszne. Jezus wyraźnie mówi, aby przekazywali to, co On sam im przekazał. Bardzo porusza mnie również to, że powierzając apostołom to zadanie, nie nakłada na nich jedynie obowiązku. Wskazuje im drogę życia i zapewnia, że będzie z nimi przez wszystkie dni. Nie mają nieść Ewangelii sami - niesie ją razem z nimi sam Chrystus. Jezus nie pozostawia ich samych z nakazem, ale zaprasza do relacji z Nim, relacji, która nie ma końca.

To bardzo trudna droga, ale także słodkie jarzmo dla nas - współczesnych apostołów. Sam często dostrzegam, że nie zawsze potrafię swoim życiem pokazywać, jak zachowywać to, co Jezus przykazał. Sam niedoskonale się tego nauczyłem i wciąż jestem Jego nieidealnym uczniem, ale tym bardziej utwierdza mnie to w wielkiej miłości Jezusa do mnie. Choć sam nieustannie potrzebuję Go jako Nauczyciela, On pozwala mi być swoim narzędziem. Jezus „nie powołuje uzdolnionych, ale uzdalnia powołanych”.

Jak często jestem dziś gotowy głosić naukę Jezusa? Jak często w ogóle chcę Go głosić i zapraszam Go, aby szedł tą drogą razem ze mną? Jak często pozwalam Mu po prostu działać przeze mnie w świecie?

sm

WSPÓLNY MIANOWNIK

Chrystus wstępuje i posyła

I czytanie: Dzieje Apostolskie pokazują uczniów, którzy jeszcze patrzą w niebo, jakby chcieli zatrzymać Jezusa wzrokiem. Tymczasem Pan nie zostawia ich w beczynności. Obiecuje im Ducha Świętego i wyznacza misję, mają być Jego świadkami. Wniebowstąpienie nie kończy historii Jezusa, ale otwiera czas Kościoła, w którym uczniowie nie mają stać i patrzeć, lecz iść i głosić.

Psalm: Psalm jest pieśnią radości z królowania Boga. Wniebowstąpienie to nie smutne pożegnanie, ale uroczysta intronizacja: „Pan wśród radości wstępuje do nieba”. Jezus, który przeszedł przez krzyż i zmartwychwstanie, zasiada jako Król całej ziemi.

II czytanie: Święty Paweł modli się, aby wierzący mieli „światłe oczy serca”. To bardzo ważne, bo tajemnicy Wniebowstąpienia nie da się zrozumieć tylko zewnątrz. Trzeba zobaczyć głębiej, Chrystus został wywyższony ponad wszelką władzę i moc, a jednocześnie jest Głową Kościoła. To znaczy, że Kościół nie żyje własną siłą, ale mocą Chrystusa, który króluje i nieustannie napędza swoje Ciało życiem.

Ewangelia: Ewangelia pokazuje Jezusa, który posyła uczniów mimo ich słabości. Jedni oddają Mu pokłon, ale niektórzy jeszcze wątpią. A jednak właśnie do takich ludzi Jezus mówi, „Idźcie”. Misja Kościoła nie rodzi się z doskonałości uczniów, ale z władzy Chrystusa i z Jego obietnicy: „Ja jestem z wami przez wszystkie dni”. Wniebowstąpienie nie oddala Jezusa od świata, lecz sprawia, że Jego obecność obejmuje każdy czas, każde miejsce i każdego człowieka.

xmc

